

[Indenrigsministeren]

dispensationer, høringer og indberetninger, og man undersøgte, om det var muligt at indføre lempelser i de hyppige krav til standarder og normer, man fandt inden for flere sektorlovgivninger. Det, man gjorde, var derfor at bekæmpe uhensigtsmæssig administration.

Bag det nu foreliggende forslag fornemmer jeg den opfattelse, at regeringen, efter at man i 1974 havde sluttet dette arbejde, havde lagt armene over kors. Det er imidlertid ikke tilfældet. Man fremsatte dengang et lovforslag, som indeholdt en række afskaffelser af dobbeltafgørelser, og siden har der siddet et udvalg, som har haft repræsentanter for de kommunale organisationer, og man har dér efterlyst forskellige forslag til afskaffelse af det, vi kalder uhensigtsmæssig administration.

Man har siden da behandlet væsentlige spørgsmål, men jeg må nok sige, at udvalget måske ikke har fået den betydning, som man havde regnet med. Skønt vi har bedt om, at man udefra og andre steder fra kom med forslag, er det ikke ligefrem strømmet ind til ministeriet, i det omfang vi havde ventet. Vi havde regnet med, at der kom mange forslag, men det skete kun i et meget begrænset omfang, selv om jeg ved adskillige lejligheder har reklameret for udvalget. Det er en ting, man kan beklage, men det er også et udtryk for, at der måske ikke har været det store behov for det, men derfor skal jeg ikke drage den konklusion, at der altså ikke er behov for administrationsforenklinger. Kommunerne ved, at der i alle ministerier er løbende bestræbelser på at drøfte, effektivisere og rationalisere arbejdsgangen. Jeg ved, at miljøministeriet undersøger, i hvilket omfang man kan gøre noget sådant.

Jeg vil godt sige, at vi i indenrigsministeriet vel nok mere i det stille som led i vort løbende samarbejde med andre ministerier bidrager til, at de lovforslag, som berører kommuner og amtskommuner, får et indhold, der på bedst mulig vis kan indpasses i kommunestrukturen. Jeg håber, at jeg hermed har understreget, at kampagnen i 1974 fik gjort op med en række uhensigtsmæssige sagsgange og samtidig skabte en bred forståelse for, at vi skulle forenkle.

Man skal glæde sig over, at vi nåede så vidt dengang, men det er klart, at der også fremover er opgaver, vi skal se på. Vi skal

ikke være blinde for, at der er ting, man yderligere skal se på, og det vil nok dreje sig om en gennemgribende ændring af større områder. Jeg tror, det er rimeligt, at vi har sat en større kampagne i gang med en strømning af de offentlige budget- og plandata-problemer fra finans- og budgetdepartementets side, og en sådan detailgennemgang af informationsudvekslingen mellem staten og kommunerne, hvor man prøver på at gøre det så let som muligt, kan let give anledning til, at en række nye sager af dobbeltadministrationskarakter dukker op. Det kan således ikke udelukkes, at det vil blive et helt naturligt led i det, man kalder datakoordineringskampagnen, som forestår, at vi fra indenrigsministeriets side vil få en hel del at se til med lugekniven.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger, selv om jeg kunne have lyst til det. Men da vi alle sammen har en positiv interesse i at afskaffe al uhensigtsmæssig administration – jeg vil ikke sige dobbeltadministration, for det kan vi være nødt til at have – er der i og for sig ikke for mig grund til at sige andet, end at vi imødeser en positiv behandling i udvalget, hvor jeg skal stå til rådighed med de oplysninger, som man ønsker fra udvalgets side.

Marinus Sørensen (S):

Den socialdemokratiske gruppe kan fuldt ud tilslutte sig de bemærkninger, der her er fremsat af indenrigsministeren, og jeg skal på gruppens vegne tilsige positiv medvirken ved behandlingen i udvalget.

Maisted (FP):

Vi synes selvfølgelig, det er et godt forslag, da det går ud på at bekæmpe unødigt administration eller dobbeltadministration, og vi læser da også den ene side af bemærkningerne med tilfredshed. Selvfølgelig kan man da sige, at forslagsstillerne har glemt det med by- og landzonenloven osv., og der er mange andre ting at tage fat på, men jeg synes også nok, det kunne være interessant at høre, om de radikale havde tænkt sig, at det skulle være et privat rationaliseringsfirma, der skulle foretage undersøgelsen, i stedet for at det er embedsmænd, der skal til at rationalisere deres eget arbejde væk. Jeg tror selvfølgelig ikke så meget på det, når jeg læser den an-